

20 ta' Mejju, 1963.

Imballfin:

S.T.O. Prof. Sir Anthony J. Mamo, O.B.E., C.St.J., Q.C.,
 B.A., LL.D., President.
 Onor. A.J. Montanaro Gauci, C.B.E., K.M., LL.D.
 Onor. W. Harding, C.B.E., K.M., B.Litt., LL.D.

Giovanni Spiteri et.

versus

Reverendissimu Monsinjur Kanoniku
 Kapitolari Don Giorgio Cefal.

**Bord tal-Kera — Art. 10 (a) Kap. 109 — Morosita —
 Depozitu tal-Kera — Kondizzjonijiet fiċ-Ċedola —
 Interpellazzjoni għal Hlas**

Il-morosita għal-finijiet tal-art. 10 (a) Kap. 109 ma hijer proprjament nuqqas ta' hlas sic et simpliciter, imma nuqqas ta' hlas fit-terminu preskritt dekorribili mill-interpellazzjoni.

Għalkemm il-ġurisprudenza u d-dottrina jammettu li f'depositu tal-kera, f'istgħu istru riservi li huma konnaturali għall-obbligazzjoni, pero d-depositu għandu jkun liberu, u ma tista issir fih ebda kondizzjoni jew riserva li tippreġudika lill-kreditur.

Il-Qorti, rat ir-rikors quddiem il-Bord li jirregola l-Kera għal Għawdex, li bih ir-rikorrenti ppremettew li l-awtur tagħhom kien kera lill-imsemmi Monsinjur Don Giuseppe Cefai, ad użu ta' hanut, il-post b'żewġ bibien wiehed numru 38, Trieq Michel'Angelo Regalo, u l-ieħor Trieq Adrian Dingli, Victoria Gozo, bil-kera ta' seba liri (£7) fis-sens, pagabli kull sena b'lura f Santa Maria, — illi l-imsemmi Mons. Don Giuseppe Cefai miet u halla bħala eredi universali tiegħu lill-intimat, u illi dan l-intimat ilu ma' jhallas kera għal xi sitt snin, nonostante l-insistenzi tar-rikorrenti għal pagament — talbu biex il-Board jawtorizzahom jirriprenđu possess tal-fond fuq imsemmi minhabba morożita tal-intimat.

Rat ir-risposta tal-intimat, fejn issottometta illi da parti tar-rikorrent ma kien hemm qatt interpellazzjonijiet validi għal fini tal-morożita, — illi, wara rifjut da parti tar-rikorrenti, il-kera kellu jiġi depożitat biż-żewġ ċedoli eżibiti — illi l-kawżali tal-morożita hi għalhekk infondata kif kienet dik tas-sullokazzjoni.

Rat is-sentenza ta' dak il-Bord tas-6 ta' Frar, 1963, li biha giet miċhuda t-talba tar-rikorrenti bl-ispejjeż kontra tagħhom. Dak il-Bord ikkunsidra:

Omissis

Rat ir-rikors tar-rikorrenti aħwa Spiteri u aħwa Galea, li biha huma appellaw minn dik is-sentenza, u talbu li tiġi revokata, u li minflok jiġu milqugħa t-talbiet, bl-ispejjeż tal-ewwel u t-tieni istanza.

Rat ir-risposta tal-appellat, li għar-ragunijiet esposti fha, talbu li l-appell jiġi miċhud bl-ispejjeż.

Trattat l-appell.

Ikkunsidrat:—

L-istanza hi bażata fuq l-art. 10 (a) tal-Kap. 109 Ediz. Riv. Anki kieku ż-żewġ depożiti, magħmulin skond id-dokumenti fol. 4 u 5, kellhom jitqiesu legalment validi u ekwivalenti għal pagament, dejjem kien ikollu jiġi ndagat jekk, fil-każ li kien hemm interpellazzjonijiet għal hlas, dan il-hlas sarx, sija pure b'depożitu validu, fiż-żmien indikat fl-artikolu citat, għax il-morożita, għal finijiet ta' dak l-artikolu, ma hijiex proprjament nuqqas ta' hlas sic et simpliciter, imma nuqqas ta' hlas fit-termini preskritt dekorribbli mill-interpellazzjoni (Collez. XXXIII — I — 268). Iżda, dina l-indaġini — kif ukoll kwistjonijiet oħra ta' dritt dwar dawk id-depożiti — ma hemmx bżonn li jiġu affrontati, għaliex, fil-fehma ta' din il-Qorti, dawk id-depożiti huma intakkati b'difett li jirrendihom invalidi bħala pagament liberatorju.

Għalkemm il-ġurisprudenza u d-dottrina jammettu li f'depożiti simili jistgħu jsiru riservi li huma kon-naturali għal obligazzjoni, per tutt'altro d-depositu għandu jkun liberu, u ċertament ebda kondizzjoni jew riserva ma tista' ssir li tippreġudika lil-kreditur tal-ammont depożitat. Qalet il-Prim'Awla tal-Qorti Civili, Collez. Vol. XVIII II p. 195:—

“Atteso che l'offerta del pagamento, per essere valida, deve essere libera ed incondizionata; al debitore, cioè, non è lecito di opporre alcuna condizione o ri-

serva che non sia connaturale all'obbligazione da essere estinta. . .”

L-espressjoni “connaturali alla obbligazione” — għad li l-awtur ma għex citat f’dik is-sentenza — għet aktarx meħuda mill-GIORGI, (Teor. Obbligaz. Vol. VII — papr. 270), li appuntu jgħid:—

“Vincolata, non libera, sarebbe l’offerta se accompagnata da condizioni o riserve estrinseche, le quali menomassero il diritto dei creditori; essendo lecito di mettere solament quei vincoli, si dicano condizioni, si dicano riserva che sono intrinseci o connaturali all’obbligazione da estinguere.”

Anki il-Baudry (Delle obbligaz. Vol. II p. 715) jgħid li ma ħumieħ ammissibili r-riservi li jikkompromettu d-drittijiet tal-kredutur: jgħid hekk:—

“Tuttavia esse (offerte) sono valide anche se sono fatte con riserve che, SENZA COMPROMETTERE I DIRITTI DEL CREDITORE, dimostrano nel debitore l’intenzione di mantenere intatti i suoi diritti”

u jicċita fin-nota diversi gudikati tal-Qrati Franciżi f’dak is-sens. Anki l-Laurent (Princip. Dto. Civ. Vol. XVIII — p. 159) jammetti biss ir-riservi dwar dak li “spetta di diritto” lid-debitur — u juża ukoll il-kliem “condizione giusta e ragionevole.”

Ikkunsidrat:

Issa, fil-fattispeċje presenti, id-depożiti saru mis-subinkwilin li qatt ma għew rikonoxxuti, b’espromissjoni tal-ker-

rej originarju, mis-sid, u hu, għalhekk, intuitiv li l-kondizzjoni, apposta fiċ-ċeduli, fis-sens il għandha tithalla rċevuta skond il-liġi mill-iżbankanti (eredi tas-sid) hija tali li tikkompromettihom, li tippregudikalhom l-interessi tagħhom, għax huma ma jridux jirrikonoxxu lis-subinkwilin, u għandhom kull dritt li ma jirrikonoxxuhomx, anki kieku, ex **hypothesi**, taw il-kunsens għas-sullokazzjoni, dippju, dik il-kondizzjoni hi waħda li ma għandhomx dritt għaliha, għax is-subinkwilin ma jistax jippretendi li jimponi fuq is-sid l-allaċċament ta' relazzjonijiet ġuridiċi miegħu, u, infine, hi tali li ma hijiex affattu konnaturali għal obligazzjoni, appuntu għaliex ebda obligazzjoni ma hemm bejn is-sid u s-subinkwilin sakemm dan ma jiġiex rikonoxxut mis-sid u l-kerrej originarju jiġi espromess; (art. 1709, 1710 Kap. 23).

Ga la darba, mela, dawk id-depożiti huma inattendibili bħala liberatorji għal finijiet tal-pagament, wiehed għandu issa jara għal finijiet tad-domanda, jekk kienx hemm l-interpellazzjonijiet rikjesti mill-artikolu ċitat supra;

Gie pruvat li kien hemm iż-żewġ interpellazzjonijiet imsemminjin mil-Bord, cioè, għal skadenza waħda, l-interpellazzjoni biż-żewġ ittri, u, għal l-iskadenza l-oħra, l-interpellazzjoni **verbali** tar-rikorrenti jew xi whud minnhom;

Din il-Qorti ma taqbilx ma l-Bord li dawk l-interpellazzjonijiet ma humiex validi għax (kif qalet) l-ammont tal-kera kien illikwidu. Interpretazzjoni simili tkun qeda tintroduċi fil-liġi rigoriżmu li ma hux ġustifikat la bl-ittra u lanqas bi-ispirtu tagħha. Il-liġi tgħid "failed to pay punctually the rent due." Iż-żewġ ittri eżibiti appuntu jitolbu l-hlas tal-kera dovut. Hu ntuitiv li anki d-domanda personali, imsemmija fix-xhieda, kienet għall-kera dovut. Hawn non si tratta tal-applikazzjoni tal-massima in liqui-

dandis non fit mora, għax l-ammont tal-kera annwu ma kienx affattu in disputa, u n-numru ta' l-iskadenzi dovuti kien muri mil-librett tal-kera — li ebda diffikolta ma nstabet, kwantu għal ammont li kellu jiġi depożitat, meta saru iċ-ċedoli ġa msemmin. Kien ikun divers il-każ kieku si trat-tava ta' ammont ta' kera li kien in kontrasto bejn il-parti-jiet għax mhux stabbilit, jew li kieku kien hemm bejniethom xi kwistjoni fuq l-irċevuti. F'dan il-każ, meta ntab il-ħlas tal-kera dovut, dan kien paċifiku fl-ammont ta' seba' liri fis-sena, u n-numru ta' l-iskadenzi mhux imħallsa kienu jirri-żultaw mill-kwintern tal-irċevuti, — ~~ma kien hemm xejn il-likwidu~~. Jiġi rilevat li l-liġi ma tgħidx affattu li fl-interpellaz-zjoni l-kreditur ossija lokatur għandu jispeċifika, ~~tot idem verbis~~, l-ammont dovut, u mhux leċitu li l-liġi tiġi alterata "nostris injectis distinctionibus."

Għalhekk, kien hemm nuqqas ta' ħlas tal-kera għas-sens tal-art. 10 fuq ċitat. B'daqshekk, is-sidien akkwistaw id-dritt li jitolbu r-ripresa tal-possess tal-fond.

Għalhekk tideċiedi billi tilqa' l-appell, tirrevoka s-sen-tenza appellata, u tilqa' t-talba, u tagħti lill-intimat nomine għal finijiet ta' l-iżgumbrament, it-terminu ta' xahrejn mil-lum.

